

Keresztelő

Kedves Egybegyűlt Hívek!

Szép nap ez a mai. A Mindenható Isten nagy szeretettel van irántunk, hiszen Egyszülött Fiát adta értünk, hogy aki hisz Benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Ma ismét bizonyosságát adja szeretetének: egy újabb testvérünket fogadja gyermekévé.

Látjátok, itt van előttünk ártatlan arccal, a világról mit sem tudva ez a kisedd, pislogva próbálja megismerni környezetét. Ma egy nagy közösségnek válik tagjává, mely az egész világot átöleli. Ebben a testvéri kötelékben ráléphet az útra, mely az Örök Világosság felé vezet, hogy ott majd tiszta lélekkel és istenfélő, odaadó kapirgálással járhatson közben az Atya Szentséges színe előtt értünk, bűnös testvéreiért.

Engedjétek meg, hogy egy kedves élményemet felidézzem a csöpp Vilma eddigi röpke életéből. Még akkor történt, mikor a fenekén volt a tojáshej, tollai halványrózsaszínűen és kanárisárgán virítottak picurka testén, torkából pedig még csak próbálkozó kis csipogás szűrődött ki a nála jóval nagyobb világba, melyben ő csupán egy apró porszem volt. Első lépéseit próbálgatva a templom felé tévedt. Az esti szertartásra odaérve rajtakaptam, amint a misebort dézsmálja. Dühbe gurultam, de nagy sietségemben nem maradt időm megdorgálni. Megkezdve azonban a szertartást, különös dologra figyeltem fel. Nem tudom, hogy a bor tette-e vele, vagy a Szentlélek szállta meg, de minden dühöm azon nyomban elszállt. Vili az első sorban, a bérletes idős nénik mellett áhítatos tekintettel és fennhangon csipogva énekelte a liturgia szent dallamait. Utána dolgom volt a kántorral, aki meg is jegyezte, hogy saját magát alig hallotta a lelkes pipidaltól. Hát ilyen volt akkor Vili. Akkor éreztem, hogy őt nem hagyja hidegen egyházunk tanítása, és hogy Isten örömmel fogadja majd gyermekei közé.

Hát eljött ez a nap. Kérjük Urunkat, árássa tyúkunkra kegyelmeit, bocsássa meg vétkeiket, és segítse, hogy felebarátait szeretve élje életét.

Kérem a keresztszülőket, lépjenek közelebb. Fogadjátok ezeket a gyertyákat, melyek Vilma lelkének tisztaságát jelképezik. Válaszoljatok a most következő kérdésekre.

Ígértek-e, hogy bőségesen ellátjátok testi-lelki táplálékkal, még akkor is, ha aznap már evett?

Ígértek-e, hogy az Európai Unió szabályai szerint tartjátok, és azok ellen nem cselekedtek?

Ígértek-e, hogy ha húsát fogyasztani akarjátok, előtte tisztességes és hite szerinti temetési szertartást tartotok, melynek költségeit ti álljátok?

Ígértek-e, hogy Vilmát hitünk szerint nevelitek, és segítitek őt a Gonosz elleni harcban?

Ígéreteitek szentek az Úr előtt. Biztosak lehetünk abban, hogy a ti segítségetekkel Vili az Ő útján fog járni.

Vilma, most megkereszteltek téged az Atya, a Fiú, és a Szentlélek nevében. Amen.

LOCCS!!!!